

czem, Antonim Zaleskim, Kredytorem Tadeusza Wy-
leżyńskiego, z nim razem i łącznie z Ignacym Wor-
celem powołanemi, dla przyniesienia odpowiedzi, tymże
pозwem użył czasu do dnia 15 Septembra idącego
1835 roku, a po wyjściu tego terminu, rozbiór ostateczny
pomienionych kategorii zapowiedział, o czém do Ga-
zety Kurjera Litewskiego podaje awizacyą. Wilno
1835 Czerwea 20 dnia.

Jan Sylwestrowicz Czł. Kom. Rad.
Regent Suzin. (908)

III. Sąd Exdywizorski.

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na fund. braci
Wincentego Sędziego Granicz. i Jana Kapitana Piotrow-
skich, a mianowicie ziemnego majątku Smolciszki zwane-
go w Powiecie Witkomier. położonego, przeznaczony; sto-
sownie do obwieszczenia w dniu 11 przeszłego miesiąca
Maja wydanego; po zaretasumowaniu swych Sądów w
mieście Powiatowém Witkomierzu w dniu 7 bieżącego
miesiąca, do wyexpedyowania należytych aktów, dele-
gowat z kół swojego urzędnika W. Józefa Durasewi-
cza b. Assesora Sądu Ptt. Witkomier. przeznaczając
termin do zjazdu dzień 22 terażniejszego miesiąca, nie-
mniżej poruczył Prokuratorowi masy W. Konstantemu
Wolanowi, wynieść niezwłocznie pozw edyktałny z po-

IV. Бродяги.

2 Отъ Бессарабскаго Областнаго Правленія симъ
объявляется: что въ Бессарабской Области взять за
неимѣніе письменнаго вида бродяга Иванъ Сикор-
скій, примѣтъ слѣдующихъ: росту 2 аршины 5½
вершковъ, волосы на головѣ и усахъ темнорусые, лицомъ
кругла, чистъ, глаза сѣрые, лѣтъ отъ роду 25. Юня
5 дня 1835 года.

Совѣтникъ Никитенко.
Секретарь Джуминскій. (889)

2 Отъ Бессарабскаго Областнаго Правленія симъ
объявляется: что въ Бессарабской Области взять за
неимѣніе письменнаго вида бродяга Федосій Барба-
новъ (онъ же и Захарій Антоновъ) примѣтъ слѣдую-
щихъ: росту 2 аршины 4½ вершковъ, волосы на го-
ловѣ, бровяхъ, усахъ и бородѣ темнорусые, глаза сѣ-
рые, носъ, ротъ, обыкновенные, лицомъ рабовать,
угрывать, лѣтъ отъ роду 38. Юня 4 дня 1835 года.

Совѣтникъ Никитенко.
Секретарь Джуминскій. (890)

2 Отъ Виленскаго Губернскаго Правленія. По-
казавшіе себя уроженцами Браславскаго Уѣзда изъ
именія Бедрелишекъ Цыганы Адамъ и Казимиръ Бань-
сковскіе, за бродяжество бывъ судимы Виленской
Палаты Уголовнаго Суда и по рѣшенію оной Г. Нач-
альникомъ Губерніи утвержденному, по наказаніи
пятью ударами плетью, изъ нихъ Казимиръ отданъ
въ Военную службу, а Адамъ въ веденіе Виленска-
го Приказа Общественнаго Призрвѣнія, примѣтами
же онъ, Казимиръ росту 2 аршины 6 верш., лица
круглаго, носа умѣреннаго, глазъ карыхъ, волосовъ
черныхъ, лѣтъ отъ роду 25, Адамъ же росту 2 ар-
шины 3 вершки, глазъ черныхъ, носа длиннаго, во-
лосовъ, брови и усы сѣдые, лицомъ продолговаты, лѣтъ
отъ роду 67; о чемъ объявляется для свѣденія Вла-
дѣльца или общества, къ коему упомянутые бродя-
ги могутъ быть принадлежащими. Юня 12 дня 1835
года.

Начальникъ Стола Мандорфъ.
За Повытчика Франць Струмилло. (872)

2 Отъ Виленскаго Губернскаго Правленія. Не-
показавшіе мѣста своего рожденія, принадлежности,
Андрей и Петръ Валданги, за бродяжество бывъ су-
димы Виленскимъ Уѣзднымъ Судомъ и по рѣше-
нію оной Г. Начальникомъ Губерніи утвержденно-
му, отданы въ веденіе Виленскаго Приказа Обще-
ственного Призрвѣнія; примѣтами же изъ нихъ: Ан-
дрей лѣтъ 27, слѣпой, росту 2 аршины 6 вершковъ,
лица рябоватаго, продолговатаго, носа длиннаго, во-
лосовъ на головѣ свѣтлорусыхъ, а Петръ лѣтъ 14,
росту 2 аршины, лица продолговатаго, чистаго, но-
са умѣреннаго, глазъ сѣрыхъ, волосовъ на головѣ
свѣтлорусыхъ, о чемъ объявляется для свѣденія вла-
дѣльца или общества, къ коему упомянутые бродя-
ги могутъ быть принадлежащими. Юня 12 дня 1835
года.

Стола Начальникъ Мандорфъ.
За Повытчика Франць Струмилло. (872)

2 Отъ Бессарабскаго Областнаго Правленія симъ
объявляется: что въ Бессарабской Области взяты за
неимѣніе письменныхъ видовъ бродяги, Василій Мой-

мещениемъ быдъ могущихъ дебиторовъ. Поводомъ тыго
яко тежъ для неприбычяа допиѣро стронъ далсзыхъ, Сѣды
до дня 1 настѣпующаго Липца одрочыт. О якѡвѣмъ
свѣмъ дзятаніу, всзыхъ интересованыхъ завзданіа.
Писанъ въ Вѣткоміерзу року 1835 мѣсзца Чзер. 8 дня.

Stanisław Tadeusz Stoma S. P. W. Assesor.
Regent Iwanowski. (902)

2 Sąd Exdywizorski zastotowy w mieście Rosie-
niach, w skutek dekretu Remissyjnego 1827 Januar. 29
Sądu Ziem. Pttu Ross. zajmując się rozbiorem działu
konkursowego masy funduszu dóbr Pokopurnia w Pcie
Rosień. położonych d. iedzictwa W. Teodora Adelin-
ga, iż po wystuchaniu doniesień od stron całkowitą sprawę
do namowy dnia 28 Junii 1835 r. wezmie, na nie-
objawiających pretensje prawną amissją zapisze i w prze-
ciagu tygodnia dekret ogłosi, o czém strony interesso-
wane przez trzykrotną awizacyą zawiadamia.

Konstanty Lutkiewicz b. Assesor Sądu Pttu Ross.
Exdywizor.

Jan Dowgird Assesor Sądu Powiat. Rosień.

Antoni Billewicz b. Assesor Sądu Pttu Rosień.
Exdywizor.

Regent Mateusz Uliński. (903)

IV. Włoczęgi.

Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniey-
szém ogłasza się: iż w Bessarabskim Obwodzie wzię-
ty za nieokazanie na piśmie świadectwa, włoczęga
Jan Sikorski, przymiotow następujących: wzrostu 2
arszyny 5½ wierszkow, włosy na głowie i wąsach cie-
mnoruse, twarz okrągła, czysta, oczy szare, wieku lat
25. Czerwea 5 dnia 1835 roku.

Sowietnik Nikitenko.
Sekretarz Dżumiński. (889)

Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniey-
szém ogłasza się: iż w Bessarabskim Obwodzie wzię-
ty za nieokazanie na piśmie świadectwa włoczęga Fe-
dosi Barbanow (inaczej Zachary Antonow), przymio-
towe następujących: wzrostu 2 arszyny 4½ wierszkow,
włosy na głowie, brwiach, wąsach i brodzie ciemno-
ruse, oczy szare, nos i gęba zwyczajne, twarz ospo-
wata, trędowata, wieku lat 38. Czerwea 4 dnia 1835 r.

Sowietnik Nikitenko.
Sekretarz Dżumiński. (890)

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu, niniey-
szém ogłasza się, iż powiadający się rodakami Braśla-
wskiego Powiatu z majątku Bedreliszek cygani Adam
i Kazimierz Bauskowskie, za włoczęgę będąc osądze-
ni w Wileńskiej Izbie Kryminalnego Sądu. i po jego
rezolucyi przez P. Naczelnika Gubernii zatwierdzo-
ney, po ukaraniu pięciu pletniowemi razami: z nich
Kazimierz oddany do woyskowej służby, a Adam w
wiedzę Wileńskiej Izby Powszechney Opieki, przy-
miotow zaś: Kazimierz wzrostu 2 arszyny 6 wierszkow,
twarzy okrągłej, nosa miernego, oczu karých, włosow
czarnych, wieku lat 25; Adam zaś wzrostu 2 arszyny
5 wierszki, oczu czarnych, nosa długiego, włosy, brwi
i wąsy siwe, twarz podługowata; wieku lat 67; o czém
ogłasza się dla wiadomości Właściciela lub gromady,
do której pomienieni włoczęgi mogą należeć. Czer-
wea 12 dnia 1835 roku.

Naczelnik Stołu Mандорфъ.
За Повытчыка Franciszek Strumilło. (872)

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu niniey-
szém ogłasza się, iż niepowiadający miejsca swojego
urodzenia i przynależenia, Andrzej i Piotr Waldan-
gi, będąc osądzeni za włoczęgę w Wileńskim Powia-
towym Sądzie, i po jego rezolucyi, przez P. Naczeln-
nika Gubernii zatwierdzoney, oddani do wiedzy Wi-
leńskiej Izby Powszechney Opieki. Z tych Andrzej
przymiotow następných: wieku lat 27, ślepy, wzrostu 2
arsz., 6 wier, twarzy ospowatey podługowatey, nosa dłu-
giego, włosow na głowie światłorusých; Piotr zaś, wie-
ku lat 14, wzrostu 2 arszyny, twarzy podługowatey,
czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na gł-
wie światłorusých; o czém ogłasza się dla wiadomo-
ści właściciela lub gromady, do której pomienieni wło-
częgi mogą należeć. Czerwea 12 dnia 1835 roku.

Naczelnik Stołu Mандорфъ.
За Повытчыка Franciszek Strumilło. (872)

Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniey-
szém ogłasza się: iż w Bessarabskim Obwodzie wzię-
ci za nieokazanie na piśmie świadectw włoczęgi, Wa-

сеенко, Василий и Степанъ Греченковы, примѣть слѣдующихъ: Мойсеенко росту 2 аршинъ 6½ вершковъ, волосы на головѣ русые, бровяхъ, усахъ и бородѣ свѣтлорусые, глаза сѣрые, лицомъ чистъ, на лѣвой рукѣ указательнаго пальца шрамъ. Василий Греченко росту 2 аршинъ 4 вершковъ, волосы на головѣ, бородѣ и усахъ сѣдые, глаза сѣрые, носъ продолговатъ; Степанъ Греченко, росту 2 аршинъ 3 вершковъ, волосы на головѣ и бровяхъ томнорусые, глаза карие, носъ на головѣ и бровяхъ томнорусые, глаза карие, лицомъ круглъ, носъ умеренный, лѣтъ отъ роду первому 25, второму 70 и третьему 17. Маія 31 дня 1855 года.

Совѣтникъ Никитенко.

Секретарь Джуминскій.

(891)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

V. Оsviadczenie.

Niżej piszący się przed Aktami i publicznością na W. JPana Ignacego Kiełczewskiego pierwo Regenta Grodzkiego Pttu Wileńskiego, a dopiero Sędziego Granicznego tegoż Pttu, zapisuję oświadczenie wespół z manifestem, z następnęj okoliczności. Po stracie zeszytych rodziców Benedykta oycy, który będąc ociężały i mając przytém rozmaite defekta, do żadnych familijnych interesów nie wtrącał się a szczególniej Józefy z Narbutow Kiełczewskiej matki aktorki majątku Biłat w Gubernii Wileńskiej w powiecie także Wileńskim w parafiach Szyrwiskiej, i Musnickiej położonego; z kąd wziętym zostałem od dzieciennego wieku przez przychylność i troskliwą pieczołowitość wujów W.W. Wolfow na opiekę; którzy dbali o byt sierot, nieubliżając w niczem swojej pomocy, i rozciągali łaskawą opiekę do lat 17 mego wieku, bez najmniejszego z mego funduszu wynagrodzenia, prócz mojej wieczney wdzięczności; jednak następnie, nieodkrywszy mnie ani funduszu po rodzicach szczególniej po matce pozostałego w ręku starszego brata W. Ignacego Kiełczewskiego będącego, ani też z dalszych szczegółów, jak się niżej okaże, na mnie przychodzącego, zostawili mnie nieletniego własney woli i rozrządzeniu się. Z tak pomysłney pory korzystając brat mój starszy W. Ignacy Kiełczewski; najpierwey postarał się mnie przystługę uczynić fantami i dalszemi pomniejszemi rzeczami, małoznaczącemi, na rubli nawet srebrnych sto niewynoszącemi, za jakowe kazał sobie skrypt wydać na rubli srebr. czterysta; następnie obarczywszy mnie takowym długiem, zaczął mnie prześladować najprzód postrachami, później silnem naleganiem i niby łagodnem, do tego wówczas mnie nieletniego zmusił; że ja nie wiedząc o ilości funduszu na schedę moję przypadającego, jak ruchomego, tak i nieruchomego, i nieznając onego wartości, pomimo to, że od brata żadnych procentow przez lat górą ośm pod nieletność nie pobierałem; w roku 1831 niewładnie i nieprawnie jako nieletni, na schedę moję z majątku Biłat należną, prawo przez brata przygotowane podpisałem, i one stosownie do rozkazu brata aktami potwierdziłem. Dopiero, gdy uważam, że brat mój starszy W. Ignacy Kiełczewski, godząc wyraznie na moją krzywdę, podstępnie przeciwko prawu i słuszności postąpił, gdy odemnie nieletniego, wówczas lat tylko 17 mającego prawo wieczysto przedaźne na schedę moję z majątku Biłat należną wymógł, gdy schedę moją górą trzy tysiące rubli srebr. wartującą za 1400 rubli srebr. odemnie nieprawnie z krzywdą moją nabyłi oprócz tego summę na mnie w spadku, której ilości niewiem z pewnością, po zeszyty ciotce W. Orzechowskiej Budowniczyney, i z oney procenta od lat kilku mnie należne, do siebie zabrawszy, przedemną zakrył, i dalsze pretensye, które przy kontynuacyi processu, tycające się mego funduszu i spadkow pojaśnić nie omieszkał. Taki krok postępowania brata mego na krzywdę rodzeństwa użyty, jak się sprzecia ia prawu konstytucyi 1768 roku, które nieinaczey dozwala zawierac tranzakta osobom mlodym, aż dopóki nie będą mieli lat 24 skończonych a wedle praw dopiero Na y ł a s k a w i e y darowanych po skończeniu 21go roku, tak ja zostawszy przez brata wuzytym z ostatniego funduszu po zeszyty matce należącego i drogą sukcesyi po zeszyty ciotce W. Orzechowskiej i innych na mnie

sili Moysejenko, Wasili i Stepan Hreczenkowie, przymiotow następujących: Moysejenko wzrostu 2 arszyny 6½ wierszkow, włosy na głowie ruse, brwiach, wąsach i brodzie swiatloruse, oczy szare, twarz czysta, na lewey ręce wskazującego palca szram; Wasili Hreczenko, wzrostu 2 arszyny 4 wierszki, włosy na głowie, brodzie i wąsach siwe, oczy szare, nos podługowaty; Stepan Hreczenko, wzrostu 2 arszyny 3 wierszki, włosy na głowie i brwiach ciemnoruse, oczy karie, twarz okrągła, nos mierny, wieku lat pierwszemu 25, drugiemu 70, trzeciemu 17. Maja 31 dnia 1855.

Sowietnik Nikitenko.

Sekretarz Dżumiński.

(891)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

przypadającego, że z W. Ignacym Kiełczewskim Sędzią Granicznym Powiatu Wileńskiego bratem, prawem czynić o ten fundusz i procenta mnie należne w celu pozyskania mojej własności nie zaniedbam i o skassowanie nie prawnie wymożonego prawa, przez niniejsze oświadczenie zapowiadam. Niemniej żeby majątek Biłaty wyprzedanym lub długami obwarowanym nie został przez Gazetę ogłosić postanawiam. Roku 1855 Marca 22 dnia łubieńsko-huzarskiego półku Kornet Antoni Kazimierz syn Benedykta Kiełczewski.

Roku 1835 miesiąca Marca 22 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Sądu Ptgo Słuckiego osobiście stanąwszy W. Antoni Kazimierz syn Benedykta Kiełczewski Kornet łubieńskiego huzarskiego półku, niniejszy manifest skutkiem podanej prosby i za oną nastaley rezolucyi do Akt podał.

Przyjąłem Ignacy Kuncewicz Sądu Ptgo Słuckiego Sekretarz.

(901)

5. W Dodatku Kuryera Litewskiego w N. 79 podobalo się JW. Sewerynowi Houwaltowi Majorowi Woysk Rossch i Kawalerowi, zamiescić przeciwko mnie Edmunda Sulistrowskiego oświadczenie, względem pozostałego oycowi memu zawinienia, i razem położyć uwagę, „iż z opłaconych papierów chcę powiększać masę funduszu na cel rozdziału onego między wierzycieli, — Wniosek tak mylny, nakazuje mnie usprawiedliwić się w opinii publiczney, i ku bezstronnemu przekonaniu samegoż JW. Houwalta, jako też wszystkich chcących gruntownie rzecz zgłębiać wzajemne złożyć oświadczenie. Niemożę wprawdzie objaśnić z jakiego powodu JW Houwalt wydał oycowi memu Józefowi Sulistrowskiemu dokument na czr. zł. 150, i jakie zachodzić mogły wzajemne ureczenia, gdyż cytowane przez JW. Houwalta daty na lat kilka poprzedzają moje urodzenie, zarzutu zaś jakoby mój oyciec miał korzystać z jego młodości, niepodobna pogodzić ze skutkami ociężenia osobistego majątku, i gdyby oyciec mój z niedoświadczeń obcych zbierał pożytki, toby własny oszczędził fundusz i natarczywie pozyskiwałby od JW. Houwalta z 1807 r. należne 150 czr. zł.; przecieź żyjąc jeszcze lat ośm, wszelką w dopominku zachował delikatność. Opieka dopiero w 1821 z obowiązku czuwania nad funduszem pupilarnym rozwinęła process, a za oczewistym wyrokem nie odbierając satysfakcyi, cedowała Panu Zawadzkiemu, który mimo powtórnie uzyskany w roku 1828 dekret, zwrócił opiece tę należność do dochodzenia. Skutkiem czego przy oświadczeniu Taxy exdywizyi Opieka powołała JW. Houwalta o złożenie funduszu do Masy kredalney, a później znowu odstąpiła na rzecz W. Zawadzkiego i ten w roku 1832 w lat 25 istniejące pozyskał zawinienie. Przejście takowe podczas nieletności mey złatwione, niebyło wiadome mnie i nowo upoważnionemu Plenipotentowi, który stosując się do uprzedaięcy za opieki z 1830 r. wynoszony załoby, zajął w pozwie edyktalnym JW. Houwalta, lecz w krótcie dostrzegłszy z niewiadomości wynikłą pomyłkę, wniosł Sądowi o wyłączenie tegoż JWgo Houwalta ze sprawy żądania, na kilka tygodni pierwsey nim do Kuryera zamieszczone zostało oświadczenie, o czém dekret tegoż Sądu exdywizorskiego dostateczne przynosi przekonanie. Żadney więc niebyło usilności pomnażać masę fundu-

szu papierami JW. Houwalta, kiedy o uwolnienie z procedera ante omnia do Sądu przynoszona petycja i kiedy dla zaspokojenia wierzycieli oycy mojego, pewnieyszy od niepfacających się przez lat 25 papierów JW. Houwalta, bo w dobrach leżących z 1725 dusz składających się od dawna fundusz, a z którego mimo dość niżoną taxę i naydogodniejszą lokatę 296 dusz zajęto tylko do usatysfakcyonowania. Wzajemney jako ludzie ulegliśmy pomyłce. Załtcy z Plenipotentem swym, że nieotrzymawszy wprzód potrzebnego od opieki objaśnienia, pozwem edyktalnym zajęli debitora massy, a obżałtny że wydawszy dokument bez żądanych zastrzeżeń z jakiego pochodzi źródła, skonwinkowany w zarzutach swych deoyzą Sądową, zaledwo w lat 25 i po dwóch oczewistych dekrétach opisowi swemu zadósyc czyniąc: chciał posądzić wychodzącego z małoletności o usilność niewłaściwego pomnożenia funduszu dla wierzycieli, z którymi rzeczywiście nieodkładając do lat 25 satysfakcyi rozliczyć się usiłował, i wszystkich już to gotowemi pieniędzmi, już to wydziałami ziemi zaspokoif. Tą kolejją zakończywszy po oycu pozostałe interessa rozrachunkowe, winien żałtcy zawsze, jako syn od 20 lat nieżyjącego oycy, pamięć i opinią szanować; dla tego poważa się przytoczyć owe zdanie mędrca, de mortuis aut bene aut nihil i odwołać się do świadectw współczesnie żyjących, co osobicie znali Józefa Sulistrowskiego: że nigdy z niedoświadczenia młodości nieszukał korzyści, owszem dopełniając przyjacielskie pomoce, z zaufaniem udzielał onym kaucye przez co znaczne ponosił straty i w niemałe zawikłał się ciężary, które nawet teraz przez żałtcego zaspokojonemi zostały. Datt 1835 r. meca Junii 14 dnia.

Edmond Sulistrowski.

Roku 1835 meca Junii 15 dnia. Przed Sądem Powiatowym Wileńskim stawając obecnie W. Edmund Sulistrowski ninieysze oświadczenie w skutek nastąley na podaną prośbę rezolucyi do protokołu w celu zamieszczenia w Kuryerze Littm wpisać podał, i w onym własnoręcznie rozpisal się.

Assesor Józef Horodeński.

Kolleg. Registrator Ignacy Naborowski. (888)

3. Niżey podpisana czyniła zrzeczenie się przez ninieysze oświadczenie wrzeczy poniższej: Elżbieta z Koczarskich w powtórny zamęzcio Hryncewiczowa, w naymnieyszey doli po swym mężu Urodzonym Ludwiku Hryncewiczu Prezesie Sądu Granicznego Pttu Rossieńskiego nie posiegająca funduszu, z nauki prawa za długi jego odpowiadać nie jestem obowiązana. Lecz gdy do dokumentu między tymże Ludwikiem Hryncewiczem a jego bracia obżałtmi Juljanem, Józefem, i Dominikiem Hryncewiczami na sukces po ich rodzicach, zawartego, a w 1833 r. 7bra 19 dnia w Sądzie Pttm Rossieńskim przyznanego, nienależąca do tego względem siebie obcego successu, i w naymnieyszey doli z onego nieposiegająca; nayniewolniey do kaucyi za męża długi, jego kredytorom; została wtrąconą; a przez niewiadomość, do podpisu i przyznania onego; bez opieki, bez doświadczenia, bez znajomości prawa, niewiedząc znaczenia tego, com czyniła, wprowadzoną. Przeto dopiero ostrzeżona przez przyjaciół, gdym wyrozumiała że takowy czyn obżałtch nie co innego znaczył, jak tylko dążenie, że bym debita męża własnym funduszem znosiła, do czego żadnym prawem nie mogę być obowiązana, stanowczo przez ninieysze, wyrażonego dokumentu i jego skutków zrzekam się i w ogólności przed publicznością interessowane osoby ostrzegam, że długi męża mojego przez wszelką słuszność, jak funduszu mojego obarczać nie mogą, tak onych znosić niebędę. Takowe zrzeczenie się w Akta Gubernialne zapisując, wszelkim powyższym czynnościami i zamiarom obżałtch protestuję się i własną ręką podpisuję. Datt 1834 Maja 1 dnia. Elżbieta Hryncewiczowa Prezydentowa Graniczna Pttu Rossieńskiego.

Roku 1834 Julii 8 dnia w Izbie Wileńskiej Cywilnego Sądu przedstawione przy prośbie takowe

WILNA. Typografia A. Marczimowska. Печатать дозволяется. Юня 24 дня 1835 г. Цензоръ Статскій Сов. и Кав. Л. Боровскій.

oświadczenie skutkiem nastąley rezolucyi do Protokołu Manifestowego zapisane zostało, o czym z przyłożeniem Skarbowey pieczęci poświadcza się.

Prezydent Józef Syruc.

Sowietnik Dominik Witanowski.

Assesor Anzgary Masłowski.

Assesor Józef Hoppen.

Expedytor Zaborowski.

Kancellarzysta Maciejewski. (882)

VI. Ogłoszenie.

1 Podaje się do wiadomości, iż przypadkiem dnia 9 t. m. zrana na ulicy Subocz lub w Kościele XX. Missyonarzy, został stracony łańcużek złoty, Bregiera roboty z kluczykiem złotym w kształcie pistoletu, ozdobiony z jednej strony 8 kamieniami Turkuz a z drugiej 7 perełek; ktoby ony znalazł uprasza się o zwrócenie do 1ey Ostrobramskiej Części, gdzie prócz wdzięczności, przyzwoitą nagrodę otrzyma. (920)

Печатать дозволяется. Полицейстеръ Мезневъ.

5 Roku 1826 ogłoszona była druga Loterya fantowa na zysk ubogich Wileńskiego Towarzystwa dobroczynności składająca się z 2,300 biletów. Ta Loterya dla niemożności rozprzedania biletów została rozwiązana. Towarzystwo zawiadamiając o tem tu teyszą publiczność w Kuryerze Litewskim roku 1833 dnia 20 Lutego zapewniło, że gdy rachunki z kolektorami ukończone zostaną, nastąpi wykupywanie wyprzedanych biletów za gotowe pieniądze. Stosownie do takowego obwieszczenia, Towarzystwo nawiadamia teraz, że wykupywanie zacznie się dnia 15 Maja roku bieżącego, w sklepie Dobroczynności na Wileńskiej ulicy i trwać będzie do dnia 1go Pazdziernika roku bieżącego. Są właściciele biletów szlachetnie myślący, którzy już je zwrócili bez żądania zwrotu pieniędzy. Tak piękny przykład znajdzie zapewne licznych naśladowców. Ofiara miłosiernej na biletu na rzecz biednych, będzie zapisana dla wiecznej pamięci do osobney księgi na to sporządzoney i w Sklepie Dobroczynności złożoney. Towarzystwo przeznaczając tak długi przeciąg czasu na wykupywanie biletów Loteryjnych, obwieszcza, że po dniu 1m Pazdziernika, żadne już bilety do opłaty przyjmowane nie będą; i niezgłoszenie się ich właściciela, uważane będzie za ofiarę uczynioną na korzyść ubogich. (710)

6. Podpisany wchodząc w dziedziczne nabycie kamienicy obywateli Czyżów w mieście Wilnie przy ulicy S. Michalskiej pod N. 135 położoney, podejmuje do powszechney wiadomości, czy się nie znajdują osoby mające prawne pretensye do WW. Czyżów na pomienioney kamienicy oparte, które raczą zgłosić się przed dniem 29 7b-a roku bieżącego do podpisanego, mieszkającego w domu Brandta przy zaułku S. Michalskim, aby traktując ostatecznie o dziedzictwo mógł się zabezpieczyć, a tém samem i osobom interessowanym satysfakcyę wskazać. Chaim Jankielowicz Anglin. Печатать дозволяется Полицейстеръ Мезневъ. (723)

VII. Apartament do najęcia.

5 Zawiadamia się, iż Na popławskiej ulicy w domie Frobenow apartament do najęcia ze 6ciu pokojow złożony z meblami, jak kto sobie będzie życzył. (896)

VIII. Wybżajające za granicę.

2 Виленскій Купецъ и обывашель Ноахъ Абрамовиуъ Блохъ отправаляется для поправления здоровья къ Минеральнымъ водамъ въ Карльсбадъ срокомъ на чепире мѣсяца. Юня 21 дня 1835 года. (910)

2 Wileński kupiec i obywatel Noach Abramowicz Bloch wyjeżdża dla poprawienia zdrowia do wód Mineralnych do Karlsbadu, terminem na cztery miesiące. Czergwa 21 dnia 1835 roku. (910)

3. Виленскій Купецъ 3 ей Гильди Августъ Тициуъ съ сыномъ Юліаномъ выѣзжаетъ за границу въ Королевство Прусское срокомъ на три мѣсяца по фамилийнымъ дѣламъ. (868)

Wileński Kupiec 3ciey Gildy August Titius z synem Julianem wyjeżdża za granicę do Pruss z terminem na trzy miesiące, za familiynemi interesami.

Печатать дозволяется. Полицейстеръ Мезневъ.